

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

HVGOLINO OSTIENSI EPISCOPO
 & Leoni tituli sanctæ crucis Presbytero
 Cardinali apostolica sedis Legatis.

Epist. 144.

Licet Luipoldus Episcopus vehementer offenderit, non solum apostolicam sedem, verum etiam Ecclesiam generalem, quia tamen redire volentibus nolumus aditum obferare, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus recepto ab eo in publico clericorum & laicorum conventu corporaliter juramento quod universis mandatis nostris parebit super omnibus pro quibus excommunicatus existit, eum secundum formam Ecclesiæ absolvatis; injungentes eidem ex parte nostra sub debito præstiti juramenti, salvis aliis mandatis quæ sibi duximus faciendâ, ut ex tunc infra mensem iter arripiat ad sedem apostolicam veniendi, quod sine malicia prosequatur donec apostolico se conspectui repræsentet, recepturus & servaturus quæ sibi fuerint ab eadem sede mandata; ea conditione solemniter interjecta, ut si mandatum hujusmodi contempserit infra mensem implere, in excommunicationis sententiam relabatur & ab omnibus actibus evitetur; cum in eo se secti velimus nervum ecclesiasticæ disciplinæ ut tamen nullatenus dissolvatur. Credimus autem ei potius expedire ut ad præsentiam nostram absolvendus accedat, Datum Corneti, ut supra.

E I S D E M.

Epist. 145.

Licet Adolphus quondam Colonienfis Archiepiscopus &c. ut supra usque dissolvatur. Provideatis autem prudenter & cautè ne angelus Sathanæ in lucis angelum se transformet, ut hujus absolutionis prætextu contra Coloniensem Ecclesiam malignetur. Datum Corneti, ut supra.

HVGOLINO OSTIENSI EPISCOPO
 & Leoni tituli sanctæ crucis Presbytero
 Cardinali apostolica sedis Legatis.

Epist. 146.

Recepimus litteras vestras, & quæ significationis vestræ breviter referentes quod ex quo Princeps petit & rogat, subeatis laborem ad nostram præsentiam revertendi, monentes eundem ut animum propensius inclinet ad pacem, quia longè majora de pace provenient quam flagitentur pro pace; nuntios autem dirigit providos & fideles quibus super his quæ spectant ad pacem & voluntatem aperiat & tribuat potestatem; ad hoc ipsum alterum Principem inducentes, ut utriusque nuntiis vobiscum præsentibus tractatus pacis possit habere progressum; qui ne valeat impediri, procuretis ut trevæ firmiter observentur. Ad plenariam vero liberationem venerabilis fratris nostri Brunonis Colonienfis Archiepiscopi efficaciter intendatis, & committatis procuracionem Ecclesiæ ac diocesis Maguntinæ alicui viro provido & fideli, qui ad mandatum nostrum de procuracionis officio debeat respondere, congruam redditurus tam de spiritualibus quam de temporalibus rationem; ut sic interim & necessitati Ecclesiæ consulatur, & jus Archiepiscopi con-

servetur, ita quod ad suffraganeos & eorum Ecclesias se ipsius procuratio non extendat. De negotio verò Trajectensis Episcopi nondum ad plenum deliberare potuimus propter absentiam creditorum; quos tamen in proximo expectamus, & tunc remittemus cursorem pro eodem negotio destinatum.

E I S D E M.

Epist. 147.

Licet tractatus pacis nondum ex toto potuerit consummari, quia tamen per Dei gratiam & sollicitudinem vestram multum est in illo processum, discretionem vestram rogamus attentius & monemus, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus ad bonum pacis adhuc propensius insistatis secundum formas quas vobis duximus præfigendas. Non est enim aliquatenus admirandum si tantum negotium tam citò consummari non potuit, quoniam & magnum ædificium non potest in brevi tempore ad consummationem perducî.

E I S D E M.

Epist. 148.

Largitori omnium gratiarum grates referimus copiosas quod tantam vobis tribuit gratiæ largitatem ut injunctum vobis legationis officium onus non mediocre continentis prudenter & honestè geratis; sicut laudabile vobis testimonium perhibetur, & ipse rerum profectatur effectus. Licet autem hoc propter Dominum principaliter procuretis, quia tamen etiam propter nos specialiter vos id agere minimè dubitamus, præter retributionem divinam, nostram quoque fiducialiter expectetis, præsertim cum pro certo sciamus vos manus vestras ab omni turpi munere penitus excussisse. Ne verò super litteris illis quas nuntij vestri perdidisse dicuntur nimia vos sollicitudo conturbet, tenorem earum præsentibus vobis litteris mittimus interclusum, ut nullatenus doleatis si etiam ad manus Principis eadem litteræ devenissent; cum in iis nihil reperitur reprehensione dignum, sed laude, satisque per illas appareat quod non in duplicitate dolosa, sed in pura simplicitate procedimus, non declinantes ad dexteram vel sinistram. Vos igitur secundum tenorem hujusmodi procedatis quanto cautius videritis expedire, scientes quod nos ipsum venerabili fratri nostro Spirensi Episcopo duximus intimandum, ut liberiorem super eo possitis habere processum. Quia verò super negotio regni Siciliae nihil adhuc nobis rescribere procurastis, nolentes forsan illud litteris commendare, devotionem vestram monemus attentius quatenus super illo geratis sollicitudinem diligentem, nihil de contingentibus omitentes; ut cum Deo duce ad nostram præsentiam redieritis, super omnibus nos possitis reddere certiores.

E I S D E M.

Epist. 149.

Licet apud districtissimum iudicem de nostris meritis diffidamus, de ipsius tamen benignissimi patris pietate confidimus quod non secundum peccata nostra, sed secundum suam misericordiam nos respiciet propter nomen suum sanctum & gloriosum, quod invocatum

C C c c c iij

est super nos, in illis præcipue quæ per vos sine ruga duplicitatis pura intentione tractamus. Illa quippe veritatis promissio dicentis ad Simonem, *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prævalebunt adversus eam*, quasi firmissima spei anchora navem Ecclesiæ per pelagus hujus seculi sic deducit ut nec demergatur in Scyllam, nec incidat in Charybdim, quantumlibet quatiatur interdum inter turbines & procellas. Ea igitur quæ nobis de perfido Vvaldemaro scripsistis, licet proposito vestro videantur adversa, speramus tamen in eo cui venti & mare obediunt imperanti quod prospera vobis fient & convertentur in bonum, quemcumque assumptum negotium exitum fortietur. Unde spem in illo ponentes qui beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeret, erexit, dicens ad illum, *Modice fidei, quare dubitasti*, ut doceret indubitam semper de ipso fidem esse tenendam, injunctum vobis legationis officium exequimini, tam super hoc quam etiam super aliis Domino inspirante facturi quod ad honorem & profectum Ecclesiæ videritis expedire, illud semper habendo præ oculis quod Dominus discipulis suis ait: *Estote prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbae*. quod & nos præ oculis habere studemus. Luipuldum verò non veritis apud Senas hostilibus actibus implicatum, ad nostram præsentiam non venisse; cujus insolentiam & stultitiam diligenter Principi exponatis, vestrum nobis significaturi progressum quotiens oportuerit; ut nostris instructi consiliis & exhortationibus roborati, securius procedatis ad ea quæ vobis frequenter occurrent.

ILLVSTRI REGI OTTONI IN Augustum electo.

Epist. 150.

Litteras tuæ serenitatis accepimus, & quæ continebantur in eis notavimus diligenter, super eis opportuno tempore processuri sicut viderimus expedire. Quia verò adversarius tuus solemnes nuntios ad præsentiam nostram disposuit cum Cardinalibus destinare, prudentiam tuam sollicitam reddimus & attentam ut & tu nuntios tuos providos & fideles mittere non omittas, ne tuum remaneat negotium indefensum; satisque poteris illis venerabilem fratrem nostrum Cameracensem Episcopum in procuracione negotij sociare, quem profectò devotum tibi novimus & fidelem.

E I D E M.

Epist. 151.

Affectum dilectionis & gratiæ quem ad tuam regalem personam habuimus & habemus non oportet nos verbis exprimere, cum hæc operibus expresserimus, & amodo etiam exprimere intendamus, in tantum ut nuntij partis adversæ publicè conquerantur quod dominus eorum meliorem potuit tecum pro se quam possit nobiscum pro te compositionem inire. Quid autem tractatum sit & dispositum per nostros Legatos & tuos nuntios in brevi tibi curabimus intimare, quorum adventum cum gaudio præstoleris.

DOMINO PAPA.

Sanctissimo Patri suo & Domino Innocentio divina providentia summo Pontifici, Hugolinus misericordie divina Oñtensis & Vvelletrensis Episcopus, cum debita devotione salutem. Cum essem Mantuæ, ibique Dominum * Cardinalem corporis infirmitate gravatum per dies aliquot expectassem, feria secunda proxima post festum Apostolorum Petri & Pauli de morte Domini Philippi graves invalere rumores, eademque die mercatores Placentini qui mercimonis suis à Comite Hugone de Munfort in ducatu Sueviæ fuerant spoliati, sumiter asserentes Dominum Philippum à Comite Palatino Bavariæ nequiter interemptum, ad Curientem Episcopum & Abbatem sancti Galli à me super restitutione direptarum rerum commonitorias litteras impetrarunt. Viatores quoque & peregrini ac litteræ Episcopi, Decani, & Capituli Tridentini Domino Patriarchæ * etiam ejusdem rei seriem concorditer referentes, direptiones & prædæ, occupationes regalium quæ à Comitibus & Castellanis, sicut à multis dicebatur, ceperant exerceri, argumentum maleficij commissi validum inducebant. Tandem cum ad preces & instantiam Domini Patriarchæ & sociorum ipsius usque Veronam ivissem ut hujus rei cum ipsis certitudinem expectarem, nuntius fratris Luipuldi Vvarmatisensis, qui ad ipsum Luipuldum quantum poterat properabat, de loco in quo facinus fuit commissum se venisse cum festinatione dicebat, qui coram Patriarcha & sociis suis, me præsentem, tristis eorum tristem exposuit eo ferè modo & ordine quo exprimebatur in litteris Capituli Tridentini per cursorum proprium, quem illic transivissem, destinatis. Dixit enim quod Sabbato proximo ante festum sancti Iohannis Baptistæ, quo treugas interpositas Dominus præviderat non sine alterius exterminio terminari, Dominus Philippus cum paucis de familia sua, exercitum in campo dimisso, civitatem Papenbergensem intravit, eoque hora nona in palatio Episcopi quiescente, dictus Palatinus Comes, cui Dominus Philippus filiam dederat & abstulerat, cum Duce Bavariæ & Marchione Istriæ fratre ejusdem Episcopi & aliis decem viris armatis palatium in quo Dominus Philippus erat ingressus, pulsansque ad ostium cameræ, more admittitur conueto; à quo cum Dominus Philippus verba jucunda & jocularia, sicut consueverat, expectaret, ille statim cultellum quo erat accinctus exeruit, & Domino Philippo gladio ludere prohibenti respondit, *Non erit hic tibi ludus; & incontinenti, Dei timore postposito, ipsum transfodit gladio, & Henrico * imperij Senescalco facinus prohibere volenti lethale vulnus infligens, cum quem jam occiderat timens vivere jugulavit; & sic homicida fautorum suorum auxilio munitus exiit, ac piaculare flagitium, toto jam dissoluto exercitu, adhuc, sicut Domino placuit, exitit impunitus. Officio igitur legationis in junctæ judicio divini numinis expirante, ad vos cum festinatione regredior; à quo invitus, licet obedire non renuens, sum egressus.*

ILLVSTRI REGI OTTONI in Romanorum Imperatorem electo.

Novit ille qui scrutator est cordium & cognitor secretorum quod personam tuam de corde puro & conscientia bona & fide non ficta diligimus & ad honorem & profectum tuum efficaciter aspiramus, sicut opera manifestant quæ pro te non dubitavimus exercere. Licet autem te deseruerint quasi solum amici pariter & propinqui, nos tamen in tua dilectione constantes, ea studio diligenti non desistimus operari quæ secundum tempus tibi credimus expedire, vigilantes pro te quando tu forsitan dormiebas; quin etiam propter te multa passi sumus adversa, quæ nec etiam tibi volumus intimare cum adversitas te premebat. Quidam enim civium Romanorum adversarij tui corrupti pecunia gravem seditionem adversus nos commoverunt in urbe, confanguineis nostris

Epist. 152.

* Leonem iii. s. cruci.

* Aquilensis.

Vide Arnold. Luc. lib. 7. c. 14.

* Vide Casar. Hist. lib. 6. c. 26.

Epist. 153.